

SACRIFICIAL WRIST. GRUPAJ DE POEME

Autor: Georgiana Ciornohac | 8 septembrie 2023

Când dezastrul a lovit eram cu toții adormiți

doar Dumnezeu știe cum în acel moment

ne-am trezit din somnul cel de moarte

ia aminte, tu, române

cum ne-am născut cu adevărat pentru prima oară

iar ochii noștri nerozi s-au deschis după atâția ani.

Mai degrabă am pierdut, dar eu aș fi preferat să nu-

oricine susține altceva ar trebui să-și privească tatăl

murind departe, departe de ei

într-un câmp.

În fân galben prăfuit.

Cu animale.

Cu bombe.

Casa noastră nu mai e de mult a noastră

încă supraviețuim printre ruini de amintiri fisurate

am refuzat să investim în ea cu mult timp în urmă

deși încă alergăm în holul cel mare ca să ajungem la capătul său.

acum poți auzi muzica ce vine din pod, muzica strămoșilor cu care tata a fost reunit nu cu mult timp în urmă, ei ne privesc alergând desculți de-a lungul holului

Omul meu încă încearcă să mă prindă în hol.

Nu poate concepe cum eu, care provin din altă familie, pot alerga mai repede decât el, ce mister, motivul pentru care mă iubește.

Îmi ia mâna, mă ispitește să cunosc

vino însăși să vezi marea plecare

noi suntem resturile aici, zbatându-ne să păstrăm o biată fericire

o himeră mai nou.

Atinge o ușă, camera cumnatei.

Aici era bucătăria familiei, știi?

Obişnuiam să ne strângem aici, așa cum fac puii sub penele cloștii.

Tata fuma o țigară și se uita la TV

mama țipa la el, nu ajuta deloc cu copiii, deși, sărman suflet, mâinile lui au lucrat toată ziua afară.

Cum tânjește mama să mai poată țipa o dată la el.

Iar această cameră, dormitorul nostru, a fost a lor,

Obişnuiau să se încuie acolo și să se iubească

stăteam pitit după ușă ascultând

înțelegând și neînțelegând

camera dintre acestea două, cea cu mobila scundă

e mobila pe care au fost nevoiți să o taie, fiindcă tavanul era prea jos pentru a fi mobilată așa somptuos.

Totul a fost mereu mult prea mare pentru casa asta

mobila

cada

sicriul tatălui.

L-am ținut în holul cel mare.

N-a văzut noul living cu plasmă RGB, n-a văzut prima noastră mașină.

Măcar am asta- și scoate o mică cutie din librăria prăfuită

în cutia de lemn, un ceas de metal

niciodată n-ai încetat să ai grijă de noi

și nici măcar după moartea ta oamenii n-au încetat să te vorbească de rău

dar aici ești tu cu noi pentru o eternitate

tată

iar iubirea ta de tată ne va încălzi pe fiecare

începând cu încheietura mâinii sacrificială.

Inception în patul din camera ta

patul în care mereu încăpem, deși tu ești mare cât toată durerea noastră

mă primești în statura ta, de aceea poate ne e mai ușor să înghițim pământ,

de aceea ne e mai ușor să sorbim sare,

să ne înfingem unghiile în carnea calului negru ce paște și nechează sub fereastra de la capul nostru.

Îmi înghit cuvintele,

ca niște baloane de aer stătut

tot ceea ce îmi transmiți rămâne undeva în acea parte a sufletului

rămasă vacantă după marea plecare.

Urme de funingine.

În așteptarea revederii ne înghesuim

în același martor,

patul cufundării, patul confundării.

Două inimi izbite mult prea devreme în moalele capului.

Șocul ce provoacă paralizie, sudarea toracelor, siamezie, astfel vorbim

despre noua realitate care ne încearcă,

capacitatea de adaptare la mediu abrutizată.

Neputința mea, stihia care mă face să te trezesc noaptea din somnul și așa greu obținut,

neputința mea, cămașa de forță care mă întemnitează când aiuresc a dans prin casă.

Dar tu,

tu ești peste tot chiar și când nimeni nu se așteaptă să fii măcar,

cu dârzenie tot scoți din smoala deznădejzii pe nefericita care ar trebui să îți fie ție stâlp

de aceea nefericita te visează plângând

de aceea nefericita îți sărută cu lacrimi mâinile.

Doamne preadulce îngăduie-i

să mă ia de mână și să ne ducă sub geamul

unde paște calul cel negru

doamne preadulce întărește

mâinile care se întind să mângâie spinarea muncită a creației tale

palmele noastre cu care mătăsim coama tuciurie înlătură funinginea de pe tata.

Doamne, reține-ți suflarea de funingine

cât noi mai tragem de timp să mai avem puțin din tata.

Imagine: Unsplash